

Klasika.hr koristi kolačiće za pružanje boljeg korisničkog iskustva. Postavke kolačića mogu se kontrolirati i konfigurirati u vašem web pregledniku. Nastavkom pregleda web stranice Klasika.hr slažete se s korištenjem kolačića. Za nastavak pregleda i korištenja web stranice kliknite na 'Slažem se'. Više informacija

Slažem se

MLADOST DONOSI NOVOST I RADOST

Najbolji hrvatski izvođači klasične glazbe - solisti, ansambli, orkestri: Zagrebačka filharmonija i šef dirigent Dawid Runtz

Zagrebačka filharmonija svjedoči više od 150 godina vrhunskog orkestralnog muziciranja u Zagrebu i Hrvatskoj i kao što je zapisano u njezinoj biografiji, ta je: „...glazbena institucija zaštitni znak grada u kojem djeluje, a utjelovljuje urbanu sliku Zagreba kao srednjoeuropskog središta glazbe, umjetnosti i kulture. Daleke 1871. godine započela je profesionalna orkestralno-koncertna aktivnost u Zagrebu, a 1920. orkestar je dobio ime koje i danas nosi.“

Ovim tekstom želim dati barem djelomični uvid u dvije godine djelovanja Zagrebačke filharmonije otkako je za njezinog šefa dirigenta imenovan mladi poljski dirigent Dawid Runtz. Ako se, naime, ustvrdi da je svako razdoblje u kojemu je na čelu nekog orkestra određeni dirigent obilježeno njegovom osobnošću, za povjesnicu Zagrebačke filharmonije nedvojbeno će biti zanimljiv period suradnje s dirigentom koji je preuzeo tu itekako zahtjevnu i odgovornu funkciju još prije svojeg 30. rođendana.

Mladi poljski dirigent – otkriće za Zagreb

Životopis Dawida Runtza (Wejherowo, Poljska, 4. veljače 1992.) otkriva da je riječ o dirigentu koji je od vremena školovanja i ulaska u profesionalni život pokazivao znatne potencijale. Prepoznat u domovini kao izuzetni talent uživao je za vrijeme studija u razredu Antonija Wita na Glazbenom sveučilištu Frédéric

Chopin u Varšavi pogodnosti brojnih stipendija, od kojih je svakako najprestižnija bila Rektorova stipendija, 2010. i 2017. godine osvajao je za osobite uspjehe nagrade grada Wejherowo, 2015. dobio je stipendiju Ministarstva kulture, znanosti i visokog obrazovanja Republike Poljske, a 2017. poljsko ga je Ministarstvo kulture i nacionalne baštine izabralo za pomoćnog dirigenta Varšavske filharmonije, s kojom je imao dirigentski debi. Bio je polaznik majstorskog tečaja finskog profesora dirigiranja Jorme Panule u Europskom glazbenom centru Krzysztofa Pendereckog, koji se nalazi u Lusławicama, rodnom selu jednog od najvažnijih i najuglednijih poljskih skladatelja i dirigenata, 2016. godine bio je među četvoricom odabranih mladih dirigenata koji su studirali s Riccardom Mutijem u Ravenni, pohađao je i majstorski tečaj Kraljevskog Concertgebouw orkestra s Danieleom Gattijem, a 2017. nastupio je kao dirigent na Pacifičkom glazbenom festivalu u japanskom gradu Sapporu, festivalu koji je utemeljio Leonard Bernstein 1990. godine. Druga nagrada na 6. Witold Lutosławski natjecanju u Poljskoj 2016., što je Dawidu Runtzu osiguralo poziciju šefa-dirigenta Poljske kraljevske opere u Varšavi, kao i nedavno osvojena treća nagrada i nagrada publike na 1. međunarodnom dirigentskom natjecanju u Hong Kongu te činjenica da ga zastupa ugledna asocijacija Ludwig van Beethoven, sve su to osnove na kojima mladi maestro sigurno gradi uspješnu dirigentsku karijeru. Činjenica da je sa Zagrebačkom filharmonijom nastupio u Kuvajtu i Rimu pohvalna je stoga za obje strane, a uspjeh ostvaren na zagrebačkom zajedničkom nastupu 31. siječnja 2020., te osobito pljesak članova orkestra na kraju koncerta i cjelokupna atmosfera koja je vidno pokazivala naglašene simpatije između zagrebačkih filharmoničara i njihova gosta-dirigenta potvrda su visoke umjetničke razine i izuzetnih sposobnosti mladog dirigenta.

Doista, koncert održan u KDVL 31. siječnja 2020. godine, koji je bio posvećen sjećanju na jednog od najuglednijih hrvatskih dirigenata 20. stoljeća Milana Horvata (Pakrac, 28. srpnja 1919. – Innsbruck, 1. siječnja 2014.), kao tradicija Zagrebačke filharmonije kojom svakog siječnja njeguje uspomenu na maestra koji je od 1957. do 1969. godine bio njezin direktor a od 1978. i počasni dirigent te dakako stalni gost za pultom, bio je prvi susret zagrebačke publike kao i stručnih pratitelja glazbenog života u metropoli s mladim, tada 28-godišnjim poljskim dirigentom. Dakako, za orkestralne glazbenike, članove bilo kojeg orkestra na svijetu, poznato je da u radu s dirigentom – bilo kojim dirigentom, reagiraju upravo onako kako se od njih traži. U tome i jest tajna uspjeha ili veličine dirigenta. Jer, u orkestrima su okupljeni glazbenici koji su životni poziv odabrali prvenstveno na osnovi osobnih nadarenosti i završenih visokoškolskih studija, a dirigentova je dužnost potaknuti ih na ono što se naziva predanim muziciranjem. Pa ako ih dirigent ne uspije uvjeriti svojim doživljajem odabranog glazbenog djela, ako ne prepoznaju umjetnički autoritet osobe za dirigentskim pultom, onda niti orkestralni glazbenici nisu spremni uložiti maksimum svojeg pojedinačnog angažmana. Suradnja Zagrebačkih filharmoničara s Dawidom Runtzom na njihovom prvom zajedničkom koncertu u Zagrebu u izvedbi jedne od antologijskih simfonijskih pjesama iz hrvatske baštine, *Dramatske uvertire*, op. 25a Blagoja Berse i jedne od najglamuroznijih orkestralnih partitura s početka 20. stoljeća, *Posvećenja proljeća, slika iz poganske Rusije* Igora Stravinskog, kao i dirigentska pozornost u izvedbi jednog od najomiljenijih solističkih koncerata, *Koncerta za violončelo i orkestar u a-molu*, op. 129 Roberta Schumanna sa solistom Smiljanom Mrčelom, do te su mjere potvrđivale najvišu razinu uzajamnog poštovanja i razumijevanja između dirigenta i orkestra da je svaka od točaka programa kod publike neminovno izazivala oduševljenje.

Osvrt kojim sam popratila tu prvu zagrebačku suradnju Zagrebačke filharmonije s maestrom Dawidom Runtzom nasloвила sam *Rođen za dirigenta (Klasika.hr, 6. veljače 2020.)*. Naime, a dopuštam si kraću osobnu napomenu, radeći kao osobna referentica španjolskog maestra Rafaela Frühbecka de Burgosa u Deutsche Opere Berlin (Njemačka opera u Berlinu), koji je od 1992. do 1997. godine bio generalni muzički direktor jedne od najuglednijih opernih kuća i ne samo u Berlinu, imala sam brojne izravne susrete s uglednim dirigentima. To mi je svakako bilo osobito korisno i upućivalo me je u način rada dirigenta iz još veće blizine nego što je to moguće samo iz publike kao glazbeni kritičar koji prati izvedbu. Upravo zahvaljujući tim iskustvima, uz dakako praćenje mnogih koncerata Berlinske filharmonije i drugih važnih orkestara u Berlinu, te brojnih uvaženih dirigenata za vrijeme 11-godišnjeg rada u njemačkom glavnom gradu, stekla sam osjećaj za prepoznavanje dirigentskih sposobnosti i to mi je dalo sigurnost tvrdnje o Runtzovim očito izuzetnim dirigentskim mogućnostima.

U Zagreb je došao otvorena srca i s mnogo planova

Da sam bila u pravu potvrdila je vijest da je od siječnja 2021. godine maestro Dawid Runtz imenovan za šefa dirigenta Zagrebačke filharmonije. Bila je to prigoda za razgovor s novoimenovanim šefom dirigentom koji je objavljen u

dvojtjedniku *Vijenac* Matice hrvatske 3. lipnja iste godine a u kojemu sam za naslov uzela njegovu izjavu *S Hrvatima sve je moguće (...Pročitajte intervju...)*. Već iz natuknica uz taj intervju bile su očite temeljne ideje voditelja dirigenta koji je nastupao na novu i za njegovu karijeru svakako bitnu funkciju: „Počasćen sam da mogu biti šef dirigent jednog od najboljih orkestara u ovom dijelu Europe / ZF je dijamant koji imamo u Zagrebu / U glazbenicima vidim golem potencijal. Treba im dati krila, u novoj, atraktivnoj koncertnoj dvorani u budućnosti / Pandemija pokazuje da bez publike umiremo. Upravo se zbog toga želim pobrinuti za publiku, posebno mlade generacije.“

Na pitanje kakav je osjećaj biti najmlađi šef dirigent Zagrebačke filharmonije, Dawid Runtz je odgovorio: „Prvo želim izraziti zahvalnost Filharmoniji jer je više od 85 posto članova glasalo za mene. Za mene kao glazbenika to je posebno „zeleno svjetlo“ i počašćen sam da mogu biti novi šef dirigent jednog od najboljih orkestara u ovom dijelu Europe. Ali to je i golema odgovornost jer su mi glazbenici iskazali povjerenje ne samo kao dirigentu nego i kao osobi koja će ih zastupati u iduće tri godine. Posebno me pak ganulo da se priključujem obitelji ZF u godini svečane 150. obljetnice u bogatoj povijesti orkestra. Jer primjerice Varšavska filharmonija ove godine obilježava 120 godina postojanja. Zato mislim da vi u Hrvatskoj trebate biti ponosni na svoju nacionalnu baštinu. A da budem sasvim iskren, i mene ispunjava ponosom da sam ušao u „galaksiju velikih imena“, budući da su na čelu orkestra bile veličine poput Lovre Matačića, Milana Horvata, Pavla Dešpalja, Dmitrija Kitajenka i tolikih drugih. Ali, usprkos svemu tome, svakako ću se truditi da ne razočaram glazbenike i dat ću im svoju najbolju snagu i inteligenciju.“

Upitan o prvom susretu sa Zagrebačkom filharmonijom mladi je, tada tek 29-godišnji maestro ispričao: „Bilo je to u prosincu 2018, kada smo imali nekoliko zajedničkih proba u Kuvajtu. Naime, netko je otkazao sudjelovanje i ja sam tako reći „uskočio“ u posljednjem trenutku. Morao sam pripremiti nekoliko djela, a među njima su bile i partiture koje još nisam poznao, a trebalo je izvesti i nova djela kuvajtskih skladatelja. Došao sam na podij i počeo probu na uobičajeni način. Nakon prve se probe dogodilo nešto neuobičajeno. Naime, još i prije koncerta dobio sam poziv od ZF za sljedeći koncert. To se ne događa često, jer se uglavnom prvo čeka kako će proći prvi zajednički nastup. Bio sam dakle iznenađen, ali i sretan, jer su se otvorile mogućnosti za dalju suradnju. Već sam u glavi imao izvedbu *Posvećenja proljeća* Igora Stravinskog... Nakon Kuvajta bili smo zajedno u Rimu i nastupili u Accademia Nazionale di Santa Cecilia u povodu hrvatskog preuzimanja predsjedanjem EU, a treći je koncert bio konačno u Zagrebu, i to s *Posvećenjem proljeća*, jednom od veoma zahtjevnih partitura. Konzultirao sam se s profesorom kod kojega sam studirao i diplomirao (2011–2016) na Sveučilištu za glazbu Fryderyk Chopin u Varšavi, maestrom Antonijem Witom, i on me podupro u namjeri, uvjeren da ćemo ZF i ja sigurno ostvariti nužnu visoku razinu interpretacije tako kompleksnog djela. Nakon doista uspjele izvedbe imao sam nezaboravni osjećaj i sigurnost da između mojeg štapića i orkestra postoji posebna veza.“

Perspektivni poljski dirigent došao je u Zagreb s jasnim programskim ciljevima svjestan sredine koja mu je poklonila povjerenje i u kojoj je vrlo brzo osvojio simpatije pretplatnika Zagrebačke filharmonije. Prema reakcijama publike i kritike pokazalo se da ga je Zagreb dočekao otvorena srca i s velikim zanimanjem, dakako i sa znatnim očekivanjima. Nažalost prva je sezona protekla u nepovoljnim uvjetima uzrokovanim pandemijom. Na pitanje koje su mu ideje, projekti, želje i namjere kada je riječ o programima koje planira sa Zagrebačkom filharmonijom, Dawid Runtz je odgovorio: „Dakako da ću promovirati i hrvatsku glazbu. Uostalom, već sam ravnao *Dramatskom uvertirom* Blagoja Berse i *Hommage à Sorkočević* Borisa Papandopula. ...Glazbenici su iskreno angažirani i ja ih sve iznimno cijenim. S druge je strane moje srce ranjeno, jer ne mogu shvatiti da orkestar takve razine, orkestar koji je vaša glazbena baština, nastupa u neprikladnim prostorima. Već je više od godinu dana ZF bez doma. Divim se glazbenicima koji za vrijeme pandemije ljudima donose glazbu, pokušavaju donijeti radost kroz umjetnost i nadu. To je sve posebno, ZF je dijamant koji imamo u Zagrebu. To ne govorim kao šef dirigent, već kao osjećajna osoba koja u vašim glazbenicima vidi golem potencijal. Treba im dati krila u novoj, atraktivnoj koncertnoj dvorani u budućnosti. Pogledajte druge države u Europi, Zagreb kao središte u ovom dijelu Europe mora i može kulturno ponuditi još

više. Nadam se da će se to uskoro dogoditi. A za tri godine koje imamo pred sobom zajedno, želio bih podići ionako već visoku razinu orkestra. Pandemija pokazuje da bez publike umiremo. Upravo se zbog toga želim pobrinuti za publiku, posebno mlade generacije. Pred nama je mnogo posla, ali uvjeren sam da je s Hrvatima sve moguće!“

Jasni ljudski i umjetnički stavovi

Koncertna sezona 2021/2022. bila je doista opterećena poteškoćama, ali Zagreb je u tom pogledu bio jedan od rijetkih gradova u kojima glazba nije potpuno zašutjela. Pridržavajući se propisa u odnosu na udaljenost među slušateljima, sa znatno smanjenim brojem publike, koncerti su kontinuirano održavani, što je pomoglo jednako glazbenicima kao i ljubiteljima glazbe.

Namjera ovog teksta nije navođenje svih koncerata Zagrebačke filharmonije kojima je ravnao Dawid Runtz. Pa ipak, valja upozoriti na neke nastupe i događaje u kojima je upravo novi, mladi šef dirigent pokazao svoju umjetničku ali i ljudsku osobnost, osjećaj za trenutak i posebno izraženo zanimanje za glazbenu baštinu naroda u čijem je glavnom gradu i s najstarijim orkestrom dobio priliku i za vlastiti razvoj i rast.

Jedan od takvih koncerata dogodio se 25. veljače 2022. godine na kojemu su bile najavljene izvedbe *Adagia za gudače, op. 11* Samuela Barbera, potom *Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35 P. I.* Čajkovskog sa solistom – svjetski poznatim violinistom Romanom Simovićem te *Talijanski capriccio op. 45* i *Četvrta simfonija u f-molu, op. 36* istog skladatelja. Bilo je to dan nakon ruske agresije pod vodstvom Vladimira Putina na Ukrajinu, čin koji je zgrozio svijet.

Dawid Runtz je, u dogovoru s tadašnjim ravnateljem orkestra Mirkom Bochom, promijenio program utoliko da je umjesto *Talijanskog capriccia* i *Četvrte simfonije* Čajkovskog, zadržavši najavljeni Barberov *Adagio* i *Violinski koncert* Čajkovskog, izveo drugi stavak *Allegretto* iz *Sedme simfonije, u A-duru, op. 92* Ludwiga van Beethovena te na kraju orkestralni fragment *Ode radosti* iz Beethovenove *Devete simfonije u d-molu, op. 125*. Dakako, bilo je negativnih reakcija na tu izmjenu programa, ali postupak je djelovao pozitivno, ljudski primjerno i umjetnički u danom trenutku izrazito senzibilno, barem kako sam ga osobno doživjela. Jer, nije bila riječ o Čajkovskom, njegov je *Violinski koncert* Roman Simović odsvirao majstorski, ali glazba, dakle i glazbenici, dio su života i dijele sudbinu suvremenika, a budući da u orkestru Zagrebačke filharmonije sudjeluju i glazbenici podrijetlom iz Ukrajine, promjenom programa bio je dan jasan znak potpore ukrajinskom narodu. U svakom slučaju zlurada, kriva informacije da je s programa *maknut* Čajkovski izazvala je reakcije kojih bi se ipak valjalo kloniti. Jer, očito je da je jedan od najslavnijih violinskih koncerata uopće, *Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35 P. I.* Čajkovskog bio izveden, i to u najboljoj mogućoj interpretaciji gosta Romana Simovića, violinista svjetskoga glasa, koji je 1981. rođen u Kijevu (!), a od 2010. koncertni je majstor Londonskog simfonijskog orkestra uz mjesto profesora na Kraljevskoj glazbenoj akademiji i dakako stalne solističke nastupe diljem svijeta. Bili su to oni divni, uzvišeni trenuci romantičnog izraza *slavenske duše* koji se tradicionalno doživljavaju u susretu s glazbom Čajkovskog. A ako pak neko glazbeno djelo može osjećajnom slušatelju izmamiti suzu, onda je to zacijelo *Adagio za gudače, op. 11* iz 1936. američkoga skladatelja Samuela Barbera, a ako neka glazba već dva stoljeća slušateljstvo diljem svijeta asocira na uzvišenost duha i veličanstvenost herojstva, onda je to bez svake dvojbe skladateljska ostavština njemačkoga genija Ludwiga van Beethovena.

Razumijevanje i uvjerljivo odlično postignuta suradnja Zagrebačke filharmonije i njezina aktualnog šefa dirigenta Dawida Runtza ogleda se i u njegovoj pozornosti koju posvećuje članovima orkestra. Naime, relevantnost i respektabilnost, pa onda i prepoznatljivost i atraktivnost nekog velikog orkestra najbolje se otkriva preuzimanjem njegovih članova solističkih uloga u izvedbama važnih solističkih koncerata. Upravo se na tom planu Zagrebačka filharmonija sve više predstavlja kao ugledan orkestar sastavljen od glazbenica i glazbenika, nerijetko i inozemna podrijetla, koji čine njegov sastav. U to se zagrebačka publika koja vjerno prati cikluse koncerata Zagrebačke filharmonije u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u posljednje vrijeme sve češće može uvjeriti. Jedan od primjera bio je koncert održan u okviru Crvenog ciklusa 29. travnja 2022. godine, na kojemu su pod ravnanjem Dawida Runtza nastupili hornisti Yevhen Churkov, Viktor Kirčenkov, Lenart Istenič i Petar Pšenek koji su izveli *Koncertni komad u F-duru za četiri roga i orkestar, op. 86 Roberta Schumanna*. Očita je dakle ambicija maestra Dawida Runtza da s orkestrom kojemu je kao umjetnički šef na čelu postigne što je moguće veću afirmiranost njegovih glazbenika, s kojima je kao šef dirigent u najužoj sprezi. Svi instrumentalni solisti svijeta rado i svagdje nastupaju kao solisti u koncertima s orkestrom – to je neosporno, ali je isto tako neosporno da upravo orkestralnim glazbenicima treba dati mogućnost za iskazivanje vlastitih sposobnosti i mogućnosti za solističko muziciranje uz orkestar u kojemu su uglavnom vođe pojedinih dionica. Time se nedvojbeno podiže razina ukupnog angažmana glazbenih umjetnika, koji ionako svi tijekom visokoškolskog obrazovanja izvode solističke koncerte. Jer kada se postane član orkestra, to ne znači i nestajanje svake ambicije za solističko izvođenje. (*Nadahmuta glazbena kazivanj, Vijenaca*)

Zauzetost za hrvatsku glazbenu baštinu

Osobite zasluge u odnosu na afirmiranje hrvatske glazbene ostavštine postigao je maestro Dawid Runtz inicijativom i sudjelovanjem u organizaciji prvog festivala posvećenog samo jednoj skladateljskoj osobnosti iz hrvatske prošlosti. Naime, uz zdušnu potporu donedavno ravnatelja Zagrebačke filharmonije Mirka Bocha i uz veliki uloženi trud producentice Zvezdane Bardun Knežević, muzikologinje po obrazovanju, ostvarena je od 1. do 5. ožujka 2023. godine manifestacija pod nazivom Festival Dora Pejačević. Povod, 100. obljetnica smrti skladateljice, mnogostruko je otkrio opravdanost inicijative da upravo u Zagrebu budu okupljene raspoložive snage i ostvarena višednevna manifestacija koja je ne samo podsjetila na mnogo toga već učinjenoga u pogledu afirmacije života i stvaralaštva skladateljice čija se djela sve češće nalaze na repertoarima inozemnih glazbenika, nego je i zagrebačku i hrvatsku javnost vrlo opsežno i izvedbeno na visokoj razini upozorila na glazbu žene koja ravnopravno pripada generaciji skladatelja s prijelaza 19. u 20. stoljeće.

Uz mnoge druge programe, Zagrebačka je filharmonija pod ravnanjem Dawida Runtza sudjelovala u doista jedinstvenom festivalu 3. ožujka 2023. godine koncertom u okviru svojeg Crvenog ciklusa nazvanim *Dora & Liszt*. Na oduševljenje publike koja je sve događaje pratila sa znatnim zanimanjem, izvedena je Lisztova simfonijska pjesma *Les Préludes* i *Koncert za klavir i*

orkestar u g-molu, op. 33, s mladom hrvatskom pijanisticom Mijom Pečnik u solističkoj ulozi i *Simfonija u fis-molu, op. 41* Dore Pejačević (*S punim povjerenjem u glazbu Dore Pejačević, Vijenac, 9. ožujka 2023.*).

Budući da zajedno sada već s brojnim poklonicima koliko mi je moguće često posjećujem i izvješćujem o trajno vrsno pripremljenim, sadržajno programski osmišljenim i uvijek tehnički i interpretativno uvjerljivim izvedbama Zagrebačke filharmonije na koncertima na kojima bez partiture, dakle napamet (!), ravna njezin šef dirigent Dawid Runtz, sigurna sam da je ocjena o dirigentu rođenome za taj poziv bila u potpunosti točna. Ali, maestro Runtz nadmašuje i smjela očekivanja s početka njegovih nastupa u Zagrebu s orkestrom koji mu je dao svoje povjerenje. Naime, sve nas više uvjerava u iskrenost namjere da će izvoditi i djela hrvatskih skladatelja. Dokaz je bila inicijativa za festival posvećen glazbi Dore Pejačević, a dokazi se množe i dalje. Jedan od njih je svakako koncert održan na početku treće koncertne sezone u kojoj o programiranju i vođenju Zagrebačkom filharmonijom odlučuje Dawid Runtz. Tako je prvi koncert u okviru Crvenog ciklusa sezone '23/'24., održan u KD Lisinski 13. listopada 2023., bio daljnji pokazatelj osobite pozornosti koju maestro Dawid Runtz posvećuje programiranju svakog pojedinačnog izlaska pred pretplatnike i druge namjernike orkestra kojemu je na čelu. Pa iako je prvi naglasak navedenog koncerta bilo obilježavanje 210. obljetnice rođenja Giuseppea Verdija, u programskoj knjižici otisnut moto *8. simfonije* Stjepana Šuleka izvedene u drugom dijelu večeri „svim ljudima dobre volje“ nadglasao je ionako trajno divljenje talijanskom velikanu operne pozornice i potaknuo divljenje hrvatskom autoru velebne simfonijske partiture.

Interpretacijom Šulekove *Osme simfonije* pokazao je Dawid Runtz ne samo veliki osobni talent i sposobnost memoriranja opsežne partiture, nego je na prvom mjestu otkrio snagu, slojevitost i silnu energiju skladateljevih misli, u hrvatskoj simfonijskoj baštini jedan od najmoćnijih zapisa za veliki orkestar i njegove potencijale da se glazbenim, zvučnim sredstvima *ispripovijeda* dubina glazbi posvećene duše. Šulekov moto „svim ljudima dobre volje“ dobio je u takvoj interpretaciji doista nova simbolična značenja. Zahvalnost tako za dobru volju, uloženi trud, moć prepoznavanja, iskazano povjerenje i umjetničko poštenje lišeno svake predrasude svakako valja uputiti poljskom maestru Dawidu Runtzu. Još da dočekamo snimku ovjekovječenu na nosaču zvuka. A osim Šulekove *Simfonije* na programu je bila i izvedba *Lapadskih soneta* za bariton solo i gudački orkestar Borisa Papandopula, četiriju uglazbljenih Vojnovičevih soneta, *Na Mihajlu, Januar, Mihaljice i Utjeha* u kojima se glasom odlične tehnike i izuzetno dojmljivom interpretacijom istakao bariton Matija Meić.

Sezona je tek počela, Dawid Runtz ostaje na čelu Zagrebačke filharmonije s daljnjim ugovorom – moguće je prema tome očekivati mnoge novosti a onda i radosti susreta s biranom umjetničkom glazbom. Ma, živi bili i doživjeli!

(Pročitajte [prethodni](#) / [sljedeći nastavak](#))

© Zdenka Weber, *KLASIKA.hr*, 28. studenog 2023.

Tekst je objavljen uz potporu Agencije za elektroničke medije u okviru projekta poticanja novinarske izvrsnosti. Dopušteno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.